

Kryzys migracyjny w Ameryce Łacińskiej - strategii radzenia sobie i adaptacji wenezuelskich migrantów i ich rodzin a ryzyko globalnego kryzysu migracyjnego

W ostatnich latach prawie 5 milionów Wenezuelczyków opuściło swój kraj uciekając przed trudnościami politycznymi, gospodarczymi i społecznymi oraz skrajną niepewnością. Trwający kryzys migracyjny jest największym jaki kiedykolwiek odnotowano w Ameryce Łacińskiej. Taka sytuacja stała się problemem dla sąsiednich krajów, które przyjęły większość migrantów z Wenezueli. Pomimo skali i wielowymiarowego znaczenia tego zjawiska do tej pory kryzysowi temu poświęcono niewiele uwagi w innych częściach świata.

Głównym celem projektu jest analiza strategii radzenia sobie i adaptacji Wenezuelczyków w różnych lokalizacjach geograficznych: kraju pochodzenia (Wenezuela) oraz obszarach bliskiej destynacji (Peru) i dalekiej destynacji (Europa). Dzięki realizacji tego badania chcemy uzyskać głębsze zrozumienie procesu migracji i dowiedzieć się czy obecne taktyki radzenia sobie Wenezuelczyków mogą prowadzić do ich długoterminowego osiedlenia się w nowych, bliskich destynacjach, czy też są tylko krótkoterminowymi taktykami przetrwania mającymi na celu akumulację środków potrzebnych do finansowania późniejszych reemigracji do bardziej atrakcyjnych miejsc. Ponadto chcemy ustalić, czy trwający kryzys migracyjny w Ameryce Łacińskiej może rodzić konsekwencje w innych częściach świata powodując globalny kryzys migracyjny.

Obecne i przyszłe migracje to kwestia o dużym znaczeniu we współczesnych debatach naukowców, polityków i opinii publicznej. Jednak wciąż brakuje dogłębnych badań, które przyczyniają się do lepszego zrozumienia tego złożonego procesu i zarządzania nim. Związek radzenia sobie, adaptacji i migracji jest niedostatecznie zbadany w literaturze naukowej. Co więcej, mając na uwadze, że kryzys wenezuelski jest największym jaki kiedykolwiek miał miejsce w Ameryce Łacińskiej, możemy spodziewać się, że wkrótce jego konsekwencje będą odczuwalne także poza regionem. Dlatego uważamy, że nasz temat badawczy jest istotny i konieczny do podjęcia.

Projekt badawczy podzielony jest na kilka części. W pierwszej dokonamy analizy źródeł wtórnych oraz przeprowadzimy wywiady pogłębione z ekspertami z organizacji pozarządowych i samorządów. Ta część pozwoli nam wyznaczyć ramy dla kolejnych etapów. Następnie przeprowadzimy ilościową część badania opartą na ankietowaniu Wenezuelczyków mieszkających w Peru i Peruwiańczyków mieszkających w dzielnicach o dużej liczbie Wenezuelczyków. Trzecia część to etnograficzna praca terenowa obejmująca pogłębione wywiady z Wenezuelczykami w Peru, ich peruwiańskimi sąsiadami wenezuelskich imigrantów oraz rodzinami imigrantów mieszkających w Peru, którzy pozostali w Wenezueli. Równoległe przeprowadzimy wywiady z Wenezuelczykami mieszkającymi w Europie. Kulminacją naszych badań jest analiza uzyskanego materiału ilościowego i jakościowego, dzięki której uzyskamy odpowiedzi na postawione pytania badawcze.

Dziś, bardziej niż kiedykolwiek, musimy zdemistyfikować migrację i stworzyć dokładniejszy i bardziej zrozumiały obraz tego złożonego zjawiska. Jednym z oczekiwanych rezultatów naszego projektu jest dostarczenie wiedzy, która posunie naprzód badania migracji i ich konsekwencji. W trakcie naszych badań chcielibyśmy dowiedzieć się czy kryzys wenezuelski może w najbliższej przyszłości wywołać kolejny globalny kryzys migracyjny. Drugim ważnym rezultatem jest lepsze zrozumienie jak migranci radzą sobie z wyzwaniem migracji i integracji z perspektywy rozwiązywania problemów i stresu psychicznego spowodowanego tym procesem w krajach pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia. Chcielibyśmy również przyczynić się do dalszego rozwoju metodologii stosowanej w obszarze badań migracji i innych dyscyplin wykorzystując podejście multidyscyplinarne i mieszane wraz z nową wielowymiarową perspektywą.